VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2024. gada 4. decembrī*

[Teksts labots ar 2024. gada 19. decembra rīkojumu]

Civildienests – Ierēdņi – Novērtējums – Novērtējuma ziņojums – 2021. gada novērtējums – Procedūras likumība – Objektivitātes princips

Lietā T-158/23

Jean-Marc Colombani, ar dzīvesvietu Odergemā [*Auderghem*] (Beļģija), ko pārstāv *N. de Montigny*, advokāte,

prasītājs,

pret

Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), ko pārstāv *R. Coesme*, *R. Spáč* un *S. Falek*, pārstāvji,

atbildētājs,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs R. da Silva Pasošs [*R. da Silva Passos*], tiesneses I. Reine (referente) un T. Pinne [*T. Pynnä*],

sekretāre: H. Ēriksone [*H. Eriksson*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pēc 2024. gada 2. maija tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 270. pantu, prasītājs *Jean-Marc Colombani* lūdz Vispārējo tiesu atcelt viņa darba novērtējuma ziņojumu par 2021. gadu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais novērtējuma ziņojums").

* Tiesvedības valoda – franču.

Tiesvedības priekšvēsture

2 Prasītājs ir ierēdnis Eiropas Ārējās darbības dienestā (EĀDD); viņam ir AD 14 pakāpe. Dienestu Eiropas Komisijā viņš sāka 1990. gada 1. maijā.

3 Kopš 2011. gada 1. janvāra viņš ir ieņēmis dažādus amatus EĀDD. No 2011. gada 22. jūnija līdz 2016. gada 31. maijam viņš pildīja EĀDD izpildu ģenerālsekretāra palīga pienākumus, tad no 2016. gada 1. jūnija līdz 2016. gada 31. decembrim viņš bija padomdevējs Ģenerālsekretariātā. Pēc jauna EĀDD ģenerālsekretāra iecelšanas amatā viņš no 2017. gada 1. janvāra tika norīkots darbā par padomdevēju vienam no trim EĀDD ģenerālsekretāra vietniekiem. 2020. gada 1. maijā prasītāja tiešā priekšnieka amatā tika iecelta cita persona.

4 2021. gada 18. februārī prasītājs, pamatojoties uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – "Civildienesta noteikumi") 24. pantu, iesniedza lūgumu sniegt palīdzību saistībā ar apgalvoto pret viņu vērsto psiholoģisko vardarbību, kurā viņš vainoja četras personas un it īpaši savu tiešo priekšnieku. Ar 2021. gada 15. jūnija lēmumu minētais lūgums, ciktāl tas attiecās uz divu attiecīgo personu rīcību, tika noraidīts. Savukārt EĀDD nolēma sākt administratīvo izmeklēšanu attiecībā uz prasītāja tiešo priekšnieku un vēl vienu citu personu.

5 Novērtēšanas procedūra par 2021. gadu tika sākta 2022. gada 2. februārī. Pašnovērtējumā prasītājs minēja lūgumu sniegt palīdzību saistībā ar psiholoģisko vardarbību, kas attiecas uz viņa tiešo priekšnieku.

6 Elektroniskā pasta vēstulē, kas adresēta viņa tiešā priekšnieka birojam, prasītājs pauda šaubas, vai gadījumā, ja ikgadējo novērtēšanu veiktu minētais tiešais priekšnieks, nepastāvētu interešu konflikts Civildienesta noteikumu 11.a panta izpratnē.

7 Saruna par prasītāja novērtējumu attiecībā uz 2021. gadu ar viņa tiešu priekšnieku norisinājās telefoniski 2022. gada 6. maijā.

8 2022. gada 2. jūnijā prasītāja tiešais priekšnieks kā novērtētājs parakstīja viņa novērtējumu. Šajā ziņojumā prasītāja darba izpilde tika novērtēta kā apmierinoša. Taču sadaļā par efektivitāti bija šāds vērtējums:

"*Jean-Marc Colombani* 2021. gada aprīlī uzņēmās jaunus darba uzdevumus, kuriem it īpaši bija šādas prioritātes: 1/Civilā un militārā sadarbība; 2/Indijas un Klusā okeāna reģions; 3/Stratēģiskā prognozēšana, kurā galvenā uzmanība tiek pievērsta Stratēģiskajam kompasam [..]. Diemžēl *Jean-Marc* trešajai prioritātei nepievērsās. Mijiedarbības ar publiskajām debatēm un pētniecības centru [pētniecības] procesu dēļ stratēģiskās prognozēšanas darbs attiecībā uz [Stratēģisko] kompasu dotu lietderīgu informāciju sarunās, kas ar dalībvalstīm norisinājās atsevišķi."

9 Tajā pašā dienā prasītājs pārsūdzēja savu vērtējumu un lūdza apturēt viņa novērtēšanas procedūru, līdz kļūs zināms administratīvo izmeklēšanu, kas uzsāktas tostarp pret viņa tiešo priekšnieku, iznākums attiecībā uz apgalvotajiem vardarbības faktiem. Prasītājs apšaubīja sava tiešā priekšnieka kā novērtētāja objektivitāti, jo attiecībā uz pēdējo minēto tika veikta šāda izmeklēšana.

10 EĀDD ģenerālsekretārs kā novērtētājs apelācijas instancē pēc pārrunām ar prasītāju 2022. gada 28. jūnijā apstiprināja prasītāja tiešā priekšnieka sagatavoto 2022. gada 13. jūlija novērtējumu.

11 2022. gada 19. augustā prasītājs atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam iesniedza sūdzību par apstrīdēto novērtējuma ziņojumu.

12 2022. gada 25. oktobrī EĀDD institūcija, kas pilnvarota noslēgt darba līgumus, nolēma izbeigt administratīvo izmeklēšanu attiecībā uz prasītāja tiešo priekšnieku par apgalvotajiem psiholoģiskās vardarbības faktiem.

13 2022. gada 20. decembrī tika pieņemts prasītāja sūdzību noraidošs lēmums.

Lietas dalībnieku prasījumi

14 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto novērtējuma ziņojumu;

– vajadzības gadījumā atcelt lēmumu par sūdzības noraidīšanu;

– piespriest EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 EĀDD prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasības priekšmetu

16 Ar otro prasījumu prasītājs lūdz vajadzības gadījumā atcelt lēmumu par sūdzības noraidīšanu.

17 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumā, kad lēmumam par sūdzības noraidīšanu nav autonoma satura, prasījumi, kas formāli vērsti pret šo lēmumu, nozīmē, ka Vispārējā tiesā izskatīšanai tiek iesniegts akts, par kuru ir iesniegta sūdzība (skat. spriedumu, 2017. gada 14. decembris, RL/Eiropas Savienības Tiesa, T-21/17, EU:T:2017:907, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

18 Šajā lietā lēmumam par sūdzības noraidīšanu nav autonoma satura, jo tas tikai apstiprina apstrīdēto novērtējuma ziņojumu un precizē EĀDD pamatojumu, atbildot uz prasītāja vērsto kritiku pret to. Proti, minētais lēmums, pirmkārt, tāpat kā novērtētājs apelācijas instancē, apstiprina prasītāja novērtētāja neobjektivitātes un interešu konflikta situācijas neesamību un apelācijas procesa spēkā esamību un, otrkārt, tas apstiprina prasītāja darba izpildes līmeņa novērtējumu attiecībā uz 2021. gadu.

19 Tādējādi jāuzskata, ka prasība ir vērsta pret apstrīdēto novērtējuma ziņojumu, kura tiesiskums jāizvērtē, ņemot vērā arī lēmumā par sūdzības noraidīšanu ietverto pamatojumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 9. novembris, QM/Eiropols, T-164/21, EU:T:2022:695, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par lietas būtību

20 Prasības pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz novērtēšanas procedūrai piemērojamo noteikumu pārkāpumu, Civildienesta noteikumu 11.a, 12.a un 24. panta pārkāpumu un novērtētāja objektivitātes un neitralitātes neesamību un otrais – uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pilnvaru nepareizu izmantošanu.

21 Saistībā ar pirmo pamatu iesākumā jākonstatē, ka Civildienesta noteikumu 24. pants attiecas uz administrācijas pienākumu sniegt palīdzību saviem ierēdņiem un darbiniekiem, kuri ir tostarp psiholoģiskas vardarbības upuri. Šīs prasības priekšmets ir vienīgi prasība atcelt apstrīdēto novērtējuma ziņojumu. No minētā izriet, ka šīs prasības priekšmets nav prasība atcelt tiesību aktu saistībā ar prasītāja iesniegto lūgumu sniegt palīdzību. Līdz ar to atsaukšanās uz minēto tiesību normu jānoraida kā neefektīva.

22 Ņemot vērā šo precizējumu, šim pamatam ir divas daļas, no kurām pirmā attiecas uz prasītāja novērtētāja objektivitātes un neitralitātes neesamību un otrā – uz novērtēšanas procedūrai piemērojamo noteikumu pārkāpumu.

23 Pirmā pamata pirmajā daļā prasītājs atgādina, ka apstrīdētā novērtējuma ziņojuma sagatavošanas brīdī viņš ne tikai bija iesniedzis lūgumu sniegt palīdzību saistībā ar vardarbību, ko esot veicis viņa tiešais priekšnieks, bet arī administrācija pret viņa tiešo priekšnieku bija nolēmusi sākt administratīvo izmeklēšanu, kas minētā ziņojuma pieņemšanas brīdī nebija pabeigta. Šādā kontekstā būtu maz ticams, ka viņa tiešais priekšnieks, uz kuru attiecas minētā izmeklēšana, paliktu pret prasītāju neitrāls un objektīvs.

24 Prasītājs apgalvo, ka novērtējuma intervijas laikā ar tiešo priekšnieku pēdējais minētais viņam pārmeta procesa sākšanu pret viņu. Tādējādi EĀDD būtu bijis jāuzskata, ka viņa tiešais priekšnieks attiecībā uz viņu nebija nedz objektīvi, nedz subjektīvi objektīvs, un attiecībā uz 2021. gadu jāieceļ cits novērtētājs, kā to atļauj EĀDD ģenerālsekretāra 2022. gada 24. janvāra Lēmums ADMIN(2022) 3, ar ko pieņem vispārīgus noteikumus, lai īstenotu Civildienesta noteikumu 43. pantu un 44. panta pirmo daļu par ierēdņu un pagaidu darbinieku novērtējuma ziņojumiem.

25 Prasītājs uzskata, ka EĀDD novērtēšanas procedūra nebija jāveic ierastajā veidā un tas varēja iecelt citu novērtētāju vai apturēt novērtēšanas procedūru.

26 Prasītājs secina, ka viņa tiešais priekšnieks atradās interešu konflikta situācijā Civildienesta noteikumu 11.a panta izpratnē.

27 EĀDD apgalvo, ka atbilstoši judikatūrai tas, ka prasītāja iesniegtais lūgums sniegt palīdzību tika izskatīts un ar to saistītā administratīvā izmeklēšana notika novērtēšanas procedūras laikā, nenozīmē, ka prasītāja tiešais priekšnieks bija neobjektīvs vai atradās interešu konflikta situācijā. Tādējādi prasītāja tiešā priekšnieka atbrīvošana no novērtētāja pienākumiem vai novērtēšanas procedūras apturēšana būtu apdraudējusi viņa objektivitātes un nevainīguma prezumpciju un nozīmētu pāragru spriešanu par tās izmeklēšanas iznākumu, kas sākta pēc prasītāja lūguma sniegt palīdzību saņemšanas. Turklāt, ņemot vērā judikatūru un piemērojamās Civildienesta noteikumu normas un Lēmumu ADMIN(2022) 3, novērtēšanas procedūras apturēšana neesot nedz paredzēta, nedz atbilstoša.

28 EĀDD norāda, ka administratīvajā izmeklēšanā attiecībā uz prasītāja tiešo priekšnieku katrā ziņā netika secināts, ka prasītāja izteiktie apgalvojumi par psiholoģisku vardarbību būtu patiesi.

29 Tāpēc EĀDD secina, ka prasītāja tiešā priekšnieka veiktais novērtējums saistībā ar attiecīgo ikgadējo novērtēšanu nav uzskatāms par objektivitātes prasības pārkāpumu un nenostāda priekšnieku interešu konflikta situācijā – tas izrietot arī no viņa apstrīdētajā novērtējuma ziņojumā formulētā vērtējuma. Prasītājs papildus tam, ka tiek izskatīts lūgums sniegt palīdzību un notiek administratīva izmeklēšana, kas vērsta pret viņa tiešo priekšnieku, neesot atsaucies ne uz vienu citu apstākli, kas varētu liecināt par objektivitātes prasības pārkāpumu un Civildienesta noteikumu 11.a pantā noteikto pienākumu neizpildi. Prasītājs esot izvirzījis vai nu apstākļus, kuri noraidīti administratīvajā izmeklēšanā, vai arī sava tiešā priekšnieka rīcību, ko nav pamatojis.

30 Šajā lietā vispirms jāatgādina, ka interešu konflikts ir tikai viens no veidiem, kā izpaužas objektivitātes trūkums, jo objektivitātes prasība attiecas uz visiem apstākļiem, kas ierēdnim vai darbiniekam, kuram jālemj par kādu lietu, ir saprātīgi jāizprot kā tādi, kas trešo personu skatījumā var ietekmēt viņa neatkarību (skat. spriedumu, 2021. gada 10. februāris, *Spadafora* /Komisija, T-130/19, nav publicēts, EU:T:2021:74, 99. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Šajā ziņā jānorāda, ka ierēdņu objektivitātes pienākums ir paredzēts Civildienesta noteikumu 11. panta pirmajā daļā, saskaņā ar kuru ierēdnis pilda tam noteiktos uzdevumus objektīvi un neitrāli.

32 Tāpat jānorāda, ka Eiropas Savienības iestādēm, struktūrām un organizācijām jāievēro Savienības tiesībās garantētās pamattiesības, kuru vidū ir tiesības uz labu pārvaldību, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā (skat. spriedumu, 2019. gada 3. decembris, *Pethke*/ *EUIPO*, T-808/17, EU:T:2019:832, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā paredzēts, ka ikvienai personai ir tiesības uz jautājumu objektīvu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās.

34 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām ir pienākums izpildīt objektivitātes prasību, ievērojot abas tās sastāvdaļas, t.i., pirmkārt, subjektīvo objektivitāti, saskaņā ar kuru neviens attiecīgās iestādes loceklis nedrīkst paust iepriekš izveidojušos uzskatus vai personīgus aizspriedumus, un, otrkārt, objektīvo objektivitāti, atbilstoši kurai iestādei ir jāsniedz pietiekamas garantijas, lai varētu izslēgt jebkādas leģitīmas šaubas attiecībā uz iespējamiem aizspriedumiem (skat. spriedumu, 2021. gada 25. februāris, *Dalli* /Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 112. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā ziņā Tiesa precizēja - lai pierādītu, ka administratīvās procedūras organizēšana nesniedz pietiekamas garantijas jebkādu leģitīmu šaubu izslēgšanai attiecībā uz iespējamiem aizspriedumiem, katrā ziņā netiek prasīts pierādīt objektivitātes trūkumu. Pietiek ar to, ka leģitīmās šaubas šajā ziņā pastāv un tās nevar kliedēt (spriedumi, 2019. gada 27. marts, *August Wolff* un *Remedia*/Komisija, C-680/16 P, EU:C:2019:257, 37. punkts, un 2021. gada 21. oktobris, Parlaments/UZ, C-894/19 P, EU:C:2021:863, 54. punkts).

35 Pirmā pamata pirmā daļa jāizvērtē, ņemot vērā šos apsvērumus.

36 [Labots ar 2024. gada 19. decembra rīkojumu] Šajā lietā prasītājs norāda uz sava tiešā priekšnieka, kas rīkojas kā novērtētājs, gan subjektīvās, gan objektīvās objektivitātes trūkumu.

37 It īpaši attiecībā uz sava tiešā priekšnieka objektīvo objektivitāti prasītājs balstās uz administratīvo izmeklēšanu, kas novērtēšanas procedūras brīdī pret minēto priekšnieku vēl nebija pabeigta.

38 Šajā ziņā, kā norāda EĀDD, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja iestādes iecēlējinstitūcija atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktam saņem lūgumu sniegt palīdzību Civildienesta noteikumu 24. panta izpratnē, tai tostarp ir jāveic administratīva izmeklēšana, ja ierēdnis, kurš lūdz aizsardzību savai iestādei, iesniedz *prima facie* pierādījumus par uzbrukumu, kuru upuris viņš esot, patiesumu, lai, sadarbojoties ar sūdzības iesniedzēju, konstatētu sūdzības pamatā esošos faktus (spriedumi, 2017. gada 24. aprīlis, HF/Parlaments, T-570/16, EU:T:2017:283, 46. punkts, un 2018. gada 13. jūlijs, *Curto*/Parlaments, T-275/17, EU:T:2018:479, 97. punkts).

39 Tādējādi EĀDD 2021. gada 15. jūnijā, nolemjot sākt administratīvo izmeklēšanu attiecībā uz prasītāja tiešo priekšnieku, uzskatīja, ka prasītājs ir iesniedzis *prima facie* pierādījumus pret savu tiešo priekšnieku.

40 Šāda situācija trešo personu skatījumā var radīt leģitīmas šaubas par prasītāja tiešā priekšnieka iespējamiem aizspriedumiem, pildot prasītāja novērtētāja pienākumus.

41 [Labots ar 2024. gada 19. decembra rīkojumu] Tādos apstākļos kā šajā lietā EĀDD nevar atsaukties uz objektivitātes prezumpciju par labu prasītāja tiešajam priekšniekam. Tāpat tas nevar atsaukties uz judikatūru, saskaņā ar ko pat fakts, ka ierēdnis ir iesniedzis sūdzību par vardarbību attiecībā pret ierēdni, kuram jāizvērtē viņa profesionālais sniegums, pats par sevi – bez citiem apstākļiem – nevar radīt šaubas par tās personas objektivitāti, kas minēta sūdzībā (skat. spriedumu, 2018. gada 8. novembris, QB/ECB, T-827/16, EU:T:2018:756, 94. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2021. gada 20. oktobris, ZU/Komisija, T-671/18 un T-140/19, nav publicēts, EU:T:2021:715, 207. punkts). Proti, kā izriet no šā sprieduma 34. punktā minētās judikatūras, attiecībā uz objektīvās objektivitātes pienākuma neizpildi nav jāpierāda objektivitātes trūkums. Pietiek ar to, ka leģitīmās šaubas šajā ziņā pastāv un tās nevar kliedēt. Līdz ar to nevar piekrist argumentiem, kuru mērķis ir pierādīt prasītāja tiešā priekšnieka subjektīvās objektivitātes esamību. Turklāt šajā lietā – papildus tam, ka prasītājs bija iesniedzis sūdzību, – arī EĀDD bija uzsācis administratīvo izmeklēšanu.

42 [Labots ar 2024. gada 19. decembra rīkojumu] Kā izriet no šī sprieduma 4. punkta, prasītājs lūgumu sniegt palīdzību, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 24. pantu, iesniedza 2021. gada 18. februārī. Kā norādīts šī sprieduma 5. punktā, prasītāja darba izpildes līmeņa novērtēšanas procedūra par 2021. gadu tika sākta 2022. gada 2. februārī, proti, gandrīz gadu pēc minētā lūguma iesniegšanas. Turklāt administratīvā izmeklēšana par apgalvotajiem psiholoģiskās vardarbības faktiem attiecībā uz prasītāja tiešo priekšnieku tika sākta 2021. gada 15. jūnijā. Tādējādi EĀDD rīcībā bija pietiekams laikposms, lai veiktu atbilstošus pasākumus ar mērķi izvairīties no jebkāda objektīvās objektivitātes neesamības riska attiecībā uz prasītāja tiešo priekšnieku kā viņa novērtētāju.

43 Turklāt brīdī, kad notika prasītāja un viņa tiešā priekšnieka kā novērtētāja intervija, proti, 2022. gada 6. maijā – pirms novērtējuma ziņojuma –, kā arī brīdī, kad viņš parakstīja šo ziņojumu, proti, 2022. gada 2. jūnijā, šā sprieduma 42. punktā minētās administratīvās izmeklēšanas iznākums vēl nebija zināms, jo tā tika pabeigta tikai 2022. gada 25. oktobrī (skat. šā sprieduma 12. punktu). Ir taisnība, ka minētā administratīvā izmeklēšana tika pabeigta, neveicot turpmākus pasākumus, taču ikgadējās novērtēšanas brīdī izmeklēšanas iznākums nebija zināms.

44 Šādos apstākļos prasītājam ir pamats apgalvot, ka EĀDD novērtēšanas procedūru attiecībā uz 2021. gadu nav organizējis tādā veidā, lai viņam sniegtu pietiekamas garantijas attiecībā uz novērtētāja objektīvo objektivitāti.

45 Tomēr saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai procesuāla pārkāpuma dēļ varētu atcelt tiesību aktu, ir nepieciešams, lai šī pārkāpuma neesamības gadījumā procedūras iznākums varētu būt bijis citāds (skat. spriedumu, 2021. gada 20. oktobris, *Kerstens*/Komisija, T-220/20, EU:T:2021:716, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Veicot šādu pārbaudi, jāņem vērā visi lietas apstākļi, it īpaši iebildumu raksturs un to procesuālo pārkāpumu apjoms, kas pieļauti attiecībā uz garantijām, kuras darbinieks varēja izmantot (skat. spriedumu, 2021. gada 20. oktobris, *Kerstens*/Komisija, T-220/20, EU:T:2021:716, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

47 Šajā lietā konstatētais pārkāpums, proti, prasītāja tiešā priekšnieka, kas rīkojas kā novērtētājs, objektīvās objektivitātes trūkums šī sprieduma 45. punktā minētās judikatūras izpratnē, nozīmē, ka prasītāja tiešais priekšnieks neatbilst objektivitātes kritērijam, lai uzņemtos novērtētāja lomu. Kā izriet no šī sprieduma 40. punkta, prasītāja darba izpildes novērtējums, ko veica viņa tiešais priekšnieks, pirms ir pabeigta pret viņu vērstā procedūra saistībā ar apgalvoto psiholoģisko vardarbību, trešo personu skatījumā varēja radīt leģitīmas šaubas par iespējamiem aizspriedumiem.

48 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši judikatūrai novērtētājiem ir visplašākā novērtējuma brīvība paust viedokli par to personu darbu, kuras tiem jānovērtē, un ka tiesai nav jāpārbauda šī vērtējuma pamatotība, kas ietver sarežģītus vērtējošus secinājumus, kuri pēc sava rakstura nevar tikt objektīvi pārbaudīti, ja vien nav pieļauta acīmredzama kļūda (skat. spriedumu, 2020. gada 23. septembris, VE/Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde, T-77/18 un T-567/18, nav publicēts, EU:T:2020:420, 90. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2022. gada 13. jūlijs, TL/Komisija, T-677/21, nav publicēts, EU:T:2022:456, 38. punkts).

49 Šādos apstākļos, ņemot vērā novērtētāju plašo novērtējuma brīvību, nevar izslēgt, ka attiecīgās novērtēšanas procedūras iznākums varētu būt bijis citāds, ja nebūtu konstatēts pārkāpums, proti, prasītāja tiešā priekšnieka, kas rīkojas kā novērtētājs, objektīvās objektivitātes trūkums, it īpaši, ja pēdējā minētā novērtētāja pienākumus būtu uzņēmusies cita persona.

50 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmā pamata pirmā daļa ir jāapmierina.

51 Tātad apstrīdētais novērtējuma ziņojums ir jāatceļ un nav jāizvērtē prasītāja izvirzītā pirmā pamata otrā daļa un otrais pamats, kā arī to EĀDD pierādījumu pieņemamība, kuri iesniegti, atbildot uz Vispārējās tiesas noteiktajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

52 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

53 Tā kā EĀDD nolēmums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāja prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) Atcelt *Jean-Marc Colombani* novērtējuma ziņojumu par 2021. gadu.

2) Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

da Silva Passos Reine Pynnä

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 4. decembrī.

[Paraksti]